

שְׂוָה יוֹתֵר מִזְהָב!

מעשי השליחים ג' 1-26; ב' 1-4; The Acts of the Apostles, עמודים 57-60.

5

את ידו. אולי שני הגברים הנחמדים האלה יתנו לו קצת כסף? לפתע נחה רוח הקדש על שמעון ויוחנן. הם הבינו שעליהם לעשות מעשה! הם עצרו ופנו אל הקבצן. "תביט בנו!" הורה לו שמעון. הקבצן התמלא בתקוה. בטח האנשים האלה תכף יתנו לו כסף! אבל המלים הבאות שאמר לו שמעון מחקו את התקוה שלו. "אין לי לא כסף ולא זהב," אמר שמעון לקבצן. הקבצן הביט בו בתשישות וביאוש, אבל שמעון המשיך לדבר: "אבל יש לי משהו אחר שאני יכל לתת לך. בשמו של ישוע המשיח אני מצוה עליך לעמד וללכת!" הקבצן הפסח בהה בשמעון. בגלל שרגליו היו מעותות, מעולם לא הצליח ללמד ללכת. אבל שמעון לא התיאש. הוא התכופף,

"אמא! אמא!" צעקה אורית בהתלהבות. "שחקתי במשחק נהדר היום בבית הספר. אני נורא רוצה לקנות אותו. זה בסדר? אני יכולה? בבקשה, אמא!"

אמא אמנם רצתה לקנות את המשחק לאורית, אבל היא ידעה שישנם דברים חשובים יותר לקנות בכסף. "אני לא חושבת שאנחנו יכולים להרשות את זה לעצמנו עכשו," אמרה. "אני יודעת שאת מאכזבת, אוריתי," הוסיפה אמא ברוך. "אבל אנחנו יכולים להודות על כך שיש לנו אחד את השני, נכון? אלהים ברח אותנו בהמון דרכים." "אני מבינה, זה בסדר גמור," חיכה אורית. "אני שמחה שיש לנו אחד את השני. זה הרבה יותר טוב וחשוב מכסף."

בספור שלנו השבוע, שמעון כיפא ויוחנן נתנו לקבצן פסח משהו שהיה הרבה יותר גדול וחשוב מכסף. מה לדעתכם הרגיש הקבצן?

שמש אחר הצהרים חממה מאד את שמעון ויוחנן כאשר הם צעדו במהירות אל בית המקדש. עוד מעט יגיע זמן תפלת מנחה וקרנן הערב.

שמעון ויוחנן נגשו לשער הגדול והיפה של בית המקדש. הם חיכו לאדם שישב ליד השער. הוא ישב כפוף על הקרסל המעקם שלו. הוא היה פסח, ומדי יום נשאו אותו חבריו הטובים והושיבו אותו במקום כדי שיקבץ נדבות מהמתפללים.

כאשר שמעון ויוחנן עברו לידו, האיש פשט

פסוק לשינון:

"אָדון, רוצים אָנוּ
לראות את ישוע".
(יוחנן י"ב, 21).

אחד מפנות בית המקדש – וכל הקהל הלך אחריהם.

שמעון ראה את האנשים שהתגודדו סביבם וצעקו בהתנגשות. הוא הביט בפניהם הנדהמות ובפניו הזורחות של הקבצן. הוא צחק ושמח בקרבו. הוא ידע מדוע רוח הקדש רפאה את הקבצן הפסח. רוח הקדש רצתה להעניק לו הזדמנות נוספת להעיד על ישוע בבית המקדש, מול כל הקהל הגדול הזה.

ושמעון לא החמיץ את הרגע!

"בני ישראל! קרא. מדוע אתם המומים ומפתעים? אתם מביטים בנו בהערצה כאלו שרפאנו את הקבצן הזה בכחנו שלנו. ולא כך הדבר! גבורת המשיח ישוע היא שרפאה את האיש הזה! הלוא אתם מכירים את האדם הזה שנים רבות, ואתם רואים אותו עכשו. הוא נרפא רק בגלל שבטח בישוע!" (מעשי השליחים ג' 12, 16).

שמעון הסביר לכל הנוכחים שישוע הוא המשיח שהם צפו לו. הוא הסביר להם שעליהם ללכת בעקבות ישוע, ואז אלהים יסלח להם על החטאים שלהם.

שמעון דבר אל הקהל הגדול עד שכבר החשיך. ורבים-רבים מהם נושעו! הם האמינו ונושעו בגלל שאלהים השתמש בשמעון וביוחנן כדי לרפא את הקבצן הפסח.

לקח בעדינות את ידו של הקבצן והקים אותו. באותו הרגע התיישרו ידיו ורגליו של הקבצן. הוא לא האמין שזה קורה לו! הוא קפץ על רגליו. הוא התחיל ללכת בחפזיות, בלי הקבצים. הוא המשיך לקפץ ולקפץ מרב התרגשות. ובעודו קופץ, החל לשבח את ה' בקול רם! החיוך שלו נמתח מאזן אחת לשניה.

הקבצן נכנס לתוך בית המקדש עם שמעון ויוחנן. כלם זהו אותו. הם ראו אותו מקבץ נדבות בשער בית המקדש כבר הרבה שנים. והם ידעו שהוא פסח. והנה, עכשו הוא לא רק הולך, הוא גם קופץ! עכשו הוא הלך אחרי שמעון ויוחנן אל עבר אולם שלמה –

יום שני

קריאה:

תקראו את מעשי השליחים ג' 1-10 בשעת התפלה המשפחתית. תערכו רשימה של אנשים שעזרו היום לאנשים חולים. תבקשו ממישהו שעובד בבית חולים כאחות/אח לספר לכם על העבודה שלו. בזמן התפלה היום תודו לאלהים על האחיות והאחים בבתי החולים.

משימה:

תשתמשו בשפת הסימנים כדי להגיד את הפסוק לשנון.

שמעון כיפא ויוחנן הלכו לבית המקדש כדי להתפלל תפלת מנחה בשעה שלש אחר הצהריים.

יום רביעי

קריאה:

בשעת התפלה המשפחתית תקראו את מעשי השליחים ג' 7-8. תראו לבני המשפחה כיצד הרגיש הקבצן כאשר הוא נרפא. כמה גבוה אתם יכולים לקפץ?

משימה:

תראו לאנשים אחרים שאלהים עוזר לכם לעזור להם להכיר את ישוע. מה תגידו במקרים הבאים: כשתקבלו ציון מעלה במבחן?... כשישבחו אתכם על הכשרון שלכם במוזיקה או בציור?... כשיגידו לכם שאתם נראים טוב?

משימה:

תבקשו מאלהים שייעזרו לכם לזכור לשבח ולהלל אותו כפי ששבח אותו שמעון כיפא.

משימה:

תעמדו מול הראי ותגידו את הפסוק לשנון בשפת הסימנים.

יום שבת

משימה:

צאו לגנה עם המשפחה ותחפשו מקום שקט לשבת בו. תקראו ביחד את הספור השבועי ממעשי השליחים ג' 1-26. מי משבת את מי בספור הזה?

משימה:

תספרו להורים על פרויקט השרות שהחלטתם לעשות היום בשעור השבת. מה יהיה החלק שלכם בו?

קריאה:

תקראו את הפסוק לשנון. תלמדו את בני המשפחה איך אומרים את המשפט הזה בשפת הסימנים.

יום ראשון

משימה:

בשעת התפלה המשפחתית תספרו להורים את הספור השבועי במלים שלכם. תבקשו מבני המשפחה לחשב על דרך אחת לעזור לאחרים. תחליטו מתי ואיך תעשו זאת. תצירו ציור שממחיש את ההחלטה שלכם. תתלו את הציור בסלון, במקום שכלם יראו אותו. תבקשו מאלהים שייעזרו לכם להפגין את אהבתו לאדם זה.

משימה:

תלמדו את הפסוק לשנון לבני המשפחה בעזרת שפת הסימנים.

יום שלישי

קריאה:

בשעת התפלה המשפחתית תקראו את מעשי השליחים ג' 6-10. מי נשא את הקבצן לשער בית המקדש מדי יום? (פסוק 6). למי הודתה הקבצן? (פסוק 8). כשאתם עושים משהו כביר ומצלח, למי אתם מודים?

משימה:

תדמיינו שאינכם יכולים ללכת. תנסו ללכת ממקום למקום כמו נכה. האם תצליחו בכך? תשירו שיר הודיה ותודו לאלהים על הבריות שנתן לכם.

משימה:

תשתמשו בשפת הסימנים כדי ללמד את הפסוק לבני המשפחה.

יום שישי

קריאה:

בשעת התפלה המשפחתית תקראו את מעשי השליחים ג' 21-19. איפה ישוע עכשיו? קתי הוא ישוב בשנית?

משימה:

תקראו את הראשונה אל התסלוניםקים ג' 18-13. תשוּחוּ על ביאתו השניה של ישוע. איפה תרצו להיות כשזה יקרה?

משימה:

תשירו שיר הלל שאתם אוהבים, ואז תתפללו ביחד ותבקשו מישוע שיצור לכם להתכונן לבואו.

יום הקמישי

משימה:

בשעת התפלה המשפחתית תקראו את מעשי השליחים ג' 16-11. כאשר אתם משרתים אנשים אחרים, יש לכם הזדמנות להעיד על ישוע. מה תוכלו לעשות כדי לשרת היום בבית ובבית הספר? קתי תעשו את זה? תתפללו ביחד, ותבקשו מאלהים שיצור לכם לעזור לאנשים שאתם משרתים היום, לראות את ישוע באמצעות המעשים והנדיבות שלכם.

משימה:

תשירו שיר הודיה והלל שאתם אוהבים.

חידה

לכו בעקבות כפות הרגלים!

הוראות: הפסוק לשון נמצא במלים הבאות. תחלה, תפּענּחו את המלים. ואז, תציירו כפות רגלים סביב המלים שמתחילות בכל אות חוץ מהאותיות ג, ו, ש.

ד א ו א ה נ ד ו א ה נ

צ י ו ר מ א ו נ א

ו ק ש ל ת ו ר א

ח ר ש ו ש י ע ו ר ו ד ו